

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313010759
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8313010759.4

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Martiny Zeleňakovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.2.2018, v trestnej veci obžalovaného B. A. pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T 124/2013 zo dňa 12.5.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolania okresného prokurátora a obžalovaného B. A..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného B. A. za vinného zo zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

- dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. v obci C. nad R., okres I., v rodinnom dome so súpisným číslom XXX/XXX, nachádzajúci sa na ul. U., využil v izbe na prízemí domu bezbrannosť M. L. na vykonanie orálneho sexu a iných sexuálnych praktík, do ktorej bola privedená nadmerným požitím alkoholu ním podávaného.

Za to mu podľa § 200 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 36 písm. j/, § 38 ods. 2,3, § 39 ods. 1,3 písm. d/ Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. výkon trestu podmienenečne odložil za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. obžalovanému uložil povinnosť osobne sa ospravedlniť poškodenej M. L., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom C. nad R., U. XXX/XX.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolania obžalovaný, ako aj okresný prokurátor.

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný B. A. prostredníctvom obhajcu namietal, že v konaní nebolo preukázané, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, sa vôbec stal, a preto bolo namieste použiť zásadu „in dubio pro reo“, na základe čoho mal byť oslobodený spod obžaloby. Poukázal na problémové otázky, na ktoré sa v tomto konaní nepodarilo zodpovedať, resp. na skutočnosti, ktoré sa nepodarilo preukázať. V prvom rade nebola v konaní preukázaná bezbrannosť poškodenej M. L., pričom poukázal na výpoveď obžalovaného. V obci, kde sa žalovaný skutok mal udiať, sa spoluobčania poznajú, a ak by poškodená povedala, že sa na incident pamätá, v obci by klesol jej morálny kredit, bolo pre ňu jednoduchšie povedať, že sa na daný večer nepamätá a vyvinieť sa pred obcou a svojim druhom. Podľa

jeho názoru boli značné rozpory vo výpovediach svedka M. M. a B. M., keď M. M. povedal, že jeho otec mu oznámil, že mama ostala u obžalovaného a má sa tam ísť pozrieť, mama tam ešte chcela ostať, on išiel domov, lebo bol unavený. Touto výpoveďou M. M. bolo, podľa názoru obhajoby, potvrdené, že poškodená v čase odchodu svojho druhu bola v bdelom stave, resp. nebola v stave bezbrannosti. Tieto rozpory sa súdu nepodarilo odstrániť a práve naopak, rozpory sa preukázali po zrušení a vrátení veci okresnému súdu ešte hmatateľnejším spôsobom. Ďalej v tejto súvislosti poukázal na výpovede svedkov T. P. C. a M. I., členov hliadky PZ, na ktorých výpoveď v čase, keď opisujú čo videli v dome, by sa nemalo prihliadať, nakoľko nemali súhlas od vlastníka nehnuteľnosti vstúpiť do obydľia, svojimi výpoveďami potvrdili len to, že v čase, keď vošli do domu obžalovaného a pristúpili k poškodenej, táto spala. Podľa názoru obhajoby, vzhľadom na dispozičné riešenie domu, výšku okna, cez ktoré mali nahliadnuť do domu, vzhľadom k ich výškam a miestu, kde sa poškodená nachádzala, policajti nemohli vidieť to, čo tvrdili, že videli. Nedokázalo sa a ani sa nevyvrátilo tvrdenie obžalovaného, že na búchanie na dvere hliadkou PZ upozornila obžalovaného práve poškodená, a preto v čase žalovaného skutku nebola bezbranná, pretože aj, ako tvrdia títo svedkovia, prešiel istý čas od doby, keď obžalovaný od L. vstal a otvoril dvere do momentu, keď sa títo svedkovia dostali k osobe poškodenej. Ich výpovede sú, podľa názoru obhajoby, v príkrom rozpore s tvrdením prvostupňového súdu, že došlo k orálnemu styku, preto má jednoznačne za to, že minimálne v tejto otázke, v otázke bezbrannosti obžaloba trpí dôkaznou núdzou a aj preto by mal súd použiť zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Ďalej poukázal v otázke orálneho styku a iných sexuálnych praktík na to, že skutočnosť, že došlo k orálnemu styku, v prípravnom konaní nebola preukázaná a rovnako tak nebola preukázaná ani v konaní pred súdom, keďže niet absolútne žiadneho dôkazu, ani len nepriameho, že k orálnemu styku došlo. Skutočnosť, že došlo k sexuálnym praktikám preukázaná v prípravnom konaní, ani v konaní pred súdom nebola. V kontexte súvislostí poukázal na závery znaleckého posudku vypracovaného KEÚ PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie ČES PPZ-KEÚ-KE-EXP-XXXX/XXXXXX, ktorý vo svojich záveroch tvrdí, že na slivoch obžalovaného nebola zistená prítomnosť iných biologických stôp, na výtere z pošvy poškodenej nebola zistená prítomnosť spermy, na nohavičkách poškodenej nebola zistená prítomnosť iných biologických stôp. Logicky to v danom prípade podľa obhajoby nasvedčuje tomu, že obžalovaný nemohol vykonať žiaden orálny sex ani žiadne iné sexuálne praktiky s poškodenu. Toto je, podľa názoru obhajoby, jednoznačný a neodškriepiteľný dôkaz toho, že sa nemohol stať skutok, pre ktorý bol obžalovaný. Ak by aj vychádzali z názoru, že pre naplnenie znakov uvedeného trestného činu netreba, aby pri pohlavnom zneužití došlo u páchatela k pohlavnému ukojeniu a že stačí, ak páchatel koná v pohlavnom vzrušení v snahe svoje vzrušenie akýmkoľvek spôsobom uspokojiť, uviedol, že toto konanie sa nestalo a ani toto tvrdenie sa obžalobe preukázať nepodarilo akýmkoľvek spôsobom, pretože tomu tak jednoducho nebolo. V ďalšom poukázal na to, že výsluchom znalca z odboru toxikológie v konaní pred súdom sa rozplynul tzv. ustálený stav koľko promile alkoholu sa nachádzalo v krvi poškodenej. Znalkyňa túto hladinu alkoholu v čase spáchania skutku vyrátala metódou vylučovacou, aj keď sama znalkyňa nevedela vysvetliť prečo vychádzala práve z faktu, že alkohol poškodenej sa vylučoval a nie vstrebával, pretože ak by znalkyňa vychádzala zo skutočnosti, že alkohol sa v krvi poškodenej vstrebával, výška hladiny alkoholu v krvi poškodenej by bola úplne, priam diametrálne iná. Rovnako znalec z oblasti toxikológie a znalec z oblasti psychiatrie v konaní pred súdom nedokázali odpovedať na otázku, či bola poškodená v čase spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, v stave bezvedomia, resp. kedy možno len teoreticky mohla do tohto stavu upadnúť. Týmto takisto vznikol stav, kedy sa nie je možné ani len domnievať v nadväznosti aj na nesprávne znalecké dokazovanie z oblasti toxikológie koľko promile alkoholu v krvi mala, resp. v akom stave opitosti bola poškodená a či vôbec bola v bezvedomí, teda v stave bezbrannosti, ktorý mal údajne obžalovaný zneužiť. Zároveň poukázal na absenciu subjektívnej stránky - úmyselné zavinenie obžalovaného, ktoré, podľa jeho názoru, nebolo dokázané. Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Podaním zo dňa 16.2.2018 obžalovaný doplnil dôvody odvolania, kde uviedol, že sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, kde sa uvádza, že MVDr. L. A. predložila súdu doplnok č. XX/XXXX k znaleckému posudku č. XX/XXXX, kde konštatovala, že poškodená mala v krvi koncentráciu alkoholu 3,39 ‰, čo sa hodnotí ako ťažký stupeň opitosti, ale rovnako uviedla, že nemožno určiť, či v čase spáchania skutku bola táto vo fáze vylučovacej alebo vstrebávacej, avšak koncentrácia alkoholu v krvi pôsobí na každú osobu individuálne a znalec nedokáže posúdiť a zhodnotiť ako toto množstvo alkoholu pôsobilo na poškodenú. Poukázal na to, že z praxe vieme, že či už muži, ako aj ženy s oveľa vyšším obsahom alkoholu v krvi riadili osobné motorové vozidlá, toto množstvo alkoholu v krvi preto nemožno paušalizovať na individuálnu mieru ovládania schopností jednotlivcov. Z vyžiadanej správy od OR PZ zo dňa 26.2.2016 vyplynulo, že dňa 21.7.2013 v presne nezistenom čase na linku 112 volal M. M.. Obžalovaný nemôže túto správu považovať za

relevantnú, pretože tieto tiesňové linky by mali byť zaznamenané a archivované a domnieva sa, že táto správa je zmätočná. Rovnako sa súd dozvedel, že 21.7.2013 v čase o 01.29 hod. vyrozumeli políciu na linku 158. Táto skutočnosť, je však v rozpore s tvrdením M. M., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že po tom, ako jeho otec prišiel domov okolo pol dvanástej ho tento poslal do obydlija obžalovaného a následne keď sa vrátil, zavolať na číslo 158. Tieto časové rozpory, podľa názoru obhajoby, vnášajú chaos a neistotu o ustálenie skutkového stavu a objektivizovanie toho, čo sa v daný deň stalo. Výpoveď svedka M. Ďaka je rozporná s jeho predchádzajúcimi výpoveďami a nie je možné ustáliť, ktoré jeho výpovede sú pravdivé, vnášajú zmätok do objasnenia skutku. Poškodená M. L. na ostatnom hlavnom pojednávaní uviedla, že druh odišiel na WC a už sa nevrátil, čo je jednak v rozpore s tvrdením druhu poškodenej a jednak v rozpore s tým, čo uviedol svedok M. M., že otec odišiel od obžalovaného a povedal mu, že mama je zle a treba volať záchranku. Toto tvrdenie poškodenej o tom, že si pamätá, že druh odišiel, len podčiarkuje ten fakt, že poškodená nebola v bezvedomí. Vzájomné rozporné tvrdenia poškodenej, jej druhu a M. M. nasvedčujú tomu, že nie je zrejmé, čo sa vlastne v daný deň stalo, aké časové horizonty prešli od času odchodu druhu poškodenej a príchodu hliadky polície a či sa za daný čas odchodu poškodeného do príchodu polície, mohla dostať do prípadného stavu bezbrannosti, resp. či v ňom vôbec bola, či dôvodom týchto rozporov a výpovede poškodenej nie je len akási obrana poškodenej a jej rodinných príslušníkov v tom zmysle, aby z celej tejto situácie vyšla ako obeť, že si nič nepamätá, aby pred svojim okolím nevyzerala ako spoluautor udalosti. Podľa názoru obhajoby vyvstávajú pochybnosti a možné otázky k náležitému objasneniu, poprípade k dôkaznej núde obžaloby, prečo druh poškodenej odišiel preč a nechal svoju družku u obžalovaného doma, ak na tom bola údajne tak zle, prečo poškodená zostala u obžalovaného sama zo svojej vôle, prečo popijala, ak ju nikto nenútil, či mohla vôbec poškodená za čas, pokiaľ odišiel jej druh, po príchod hliadky OO PZ upadnúť do bezvedomia, poprípade sa dostať do stavu bezbrannosti a aký dlhý čas to bol. S poškodenou L. a jej druhom sa obžalovaný pozná 11 rokov, nikdy neutužovali susedské vzťahy, ako prvého obžalovaného oslovili práve poškodená L. so svojim druhom tak, že sa pristavili a pozvali ako prví na konzumáciu alkoholu. Druh poškodenej opustil domácnosť obžalovaného sám, bez intervencie obžalovaného, ktorú, ak by bola naplnená subjektívna stránka trestného činu, tomu tak nebolo, pretože obžalovaný, ak by mal úmysel konať v rozpore s Trestným zákonom, by tohto druhu k jeho odchodu akýmkoľvek spôsobom intervenoval, k čomu však nedošlo. Svedok M. C. podľa obhajoby uviedol, že po ich príchode bola poškodená pri vedomí, a že až keď ju kolega vyšetroval, vôbec nereagovala, ktorého tvrdenie je v súlade s tvrdením obžalovaného, že v čase, keď boli spolu sami dvaja, bola poškodená celý čas pri vedomí. Rozporné sú, podľa názoru obhajoby, aj tvrdenia svedkov o tom, že poškodená bola nahá a tvrdenia, že poškodená mala na sebe tričko. Nesúhlasí s konštatovaním prvostupňového súdu, že obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu po stránke subjektívnej aj objektívnej. S tvrdením súdu, že podľa výpovede príslušníkov polície niet pochyb o tom, že sa obžalovaný dostal do nimi opísanej polohy s cieľom dosiahnuť svoje sexuálne uspokojenie obhajoba uviedla, že títo svedkovia policajti nemohli vidieť, čo tvrdili a na základe polohy sa dá ustáliť záver o tom, že obžalovaný chcel dosiahnuť sexuálne uspokojenie je špekulatívne, nesprávne a ničím nepodložené. Nebolo ani v teoretickej rovine preukázané, že obžalovaný konal v pohlavnom vzrušení v snahe svoje vzrušenie akýmkoľvek spôsobom uspokojiť. Záver okresného súdu, že obžalovaný vyzliekol poškodenú nie je podľa obhajoby ničím podložený. Obžalovaný nikdy netvrdil, že poškodenú vyzliekol, netvrdil to ani žiaden svedok, je to len bezdôvodné konštatovanie súdu. Prvostupňový súd sa, podľa názoru odvolateľa, nesprávne vysporiadal a právne posúdil tvrdenia obžalovaného o tom, že vzhľadom k výške postavy zasahujúcej policajtky a výške okna od jeho parapetnej dosky nie je možné, aby zasahujúca policajтка vzhľadom na tieto skutočnosti mohla vidieť dovnútra, čo sa tam deje. Tvrdenia zasahujúceho policajta o tom, že poškodená mala pokrčenú jednu nohu, pričom zasahujúca policajтка videla dve pokrčené nohy, svedčia o tom, že poškodená sa v tom čase hýbala a to len potvrdzuje to, že poškodená bola v pohybe a nebola v stave bezvedomia a bezbrannosti. Ďalej poukázal na to, že znalkyňa z odboru psychológie a sexuológie MUDr. Caisová jednoznačne uviedla, že obžalovaný nemá žiadne sklony k sexuálnej agresivite a tento dôkaz súd, podľa názoru obhajoby, nebral do úvahy. Poškodená zo seba spravila obeť, nič si údajne nepamätala, ale nebolo s určitosťou zodpovedané, že tomu tak naozaj bolo. Mohlo to byť aj tak, že si to celé poškodená pamätá a len tvrdí, že si to nepamätá.

Z písomných dôvodov okresného prokurátora plynie, že odvolanie podáva len proti výroku o treste, ktoré odôvodnil tým, že konajúci súd pri ukladaní trestu porušil ust. § 39 Tr. zák., čo je mimoriadne zníženie trestu s tým, že poukázal na okolnosti prípadu, kde však má za to, že neboli splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu. Samotná skutočnosť, že poškodená s druhom pozvali obžalovaného na návštevu, ako aj to, že druh poškodenej ju nechal s obžalovaným napriek stavu, v akom sa nachádzala,

nemôže byť podkladom na zneužitie § 39 Tr. zák. Má za to, že trest, ktorý bol obžalovanému mimoriadne znížený, dostatočne neplní ani výchovnú ani preventívnu individuálnu ako aj generálnu funkciu, ako ani ďalšie funkcie trestov a tieto funkcie zabezpečí iba nepodmienečný trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Z tohto dôvodu navrhol, aby krajský súd zrušil výrok o treste v rozsudku okresného súdu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podaných odvolaní postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a zistil nasledovné.

Súd prvého stupňa v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, ktoré dôkazy v predmetnej veci vykonal a ktoré pojal za základ pre svoje rozhodnutie. V podstate konštatoval, že vychádzal z výpovedí svedkov M. M., poškodenej M. L., zasahujúcich záchranárov M. C. a E. I., no predovšetkým z výpovedí zasahujúcich policajtov, T. P. C. a M. I., ktorým súd nemal dôvod neveriť, a ktorí vypovedali, že videli obžalovaného, ktorý bol obnažený nad poškodenou, ktorá ležala nehybne na zemi, hlavu mal obžalovaný medzi nohami poškodenej, ktorá bola úplne nahá, mala len vyhrnuté tričko nad prsia a nohavičky mala stiahnuté na konci jednej nohy.

Po preskúmaní celého obsahu spisu dospel krajský súd k záveru, že odvolania podané tak obžalovaným ako aj okresným prokurátorom sú nedôvodné.

Ku skutkovému stavu krajský súd zistil, že tak obžalovaný ako aj poškodenej M. L. a jej druh B. M. začiatok priebehu večera popísali v podstate zhodne, keď uvádzali, že sa pred inkriminovaným večerom nenavštevovali, že sa obžalovaný pristavil pri ich dome, keď išiel okolo a oni ho ponúkli alkoholom, následne ich obžalovaný, ktorý bol v tom čase doma sám, pozval na susedskú návštevu, pri ktorej všetci požívali alkohol. Obžalovaný uviedol, že poškodenej si vyhrnula v prítomnosti svojho druhu tričko, kedy jej bolo vidno prsník. Poprel však, aby sa dopustil nejakého sexuálneho násillia na poškodenej. Poprel, aby niekoho nútil piť alkohol, nalieval, keď sa vypilo, druh poškodenej niekoľkokrát odišiel na WC a následne nikomu nič nepovedal a odišiel preč, poškodenej s ním normálne komunikovala aj po odchode svojho druhu, potom sa navzájom povyzliekali a flirtovali, hladkali sa po stehnách, poškodenej ho upozornila, keď zvonil jej syn, načo mu povedala, aby ju zatajil a upozornila ho aj keď búchali policajti na okno. Priznal, že nemal svoj úd pri hlave poškodenej, mohol byť niekde v oblasti jej prs a nevedel sa vyjadriť, či sa dotýkal údom niektorej časti tela poškodenej.

Poškodenej M. uviedla, že si pred skutkom s obžalovaným netykali, večer prebiehal normálne, pamätala si, že jej druh odišiel na WC a zapáliť si, potom sa prebrala až na JIS-ke v nemocnici. Poprela, aby sa ona sama vyzliekala pred obžalovaným donaha.

Svedok B. M. na rozdiel od obžalovaného uviedol, že obžalovaný mal v jeho prítomnosti narážky na prsia jeho družky poškodenej, ktorá to nevnímala, lebo už mala dosť vypité, on sa vtedy rozhodol ukončiť návštevu, avšak poškodenu nevládal zodvihnúť, lebo aj on mal vypité, preto prišiel domov a povedal synovi M., aby išiel pre mamu k susedovi, lebo táto mala čudnú farbu a modré ústa, nebola schopná vstať, bola bezvládna, podriemkávala, alkohol už nepila. Obžalovaný nalieval alkohol rýchlo, viac nalieval jeho družke a oni neboli zvyknutí piť whisky.

Svedok M., syn poškodenej uviedol, že v inkriminovanú noc prišiel jeho otec, B. M. domov od obžalovaného pod značným vplyvom alkoholu a povedal mu, že mama zostala u obžalovaného a je opitá a otec hovoril, či netreba zavolať záchranku, on išiel k domu obžalovaného, obžalovaný mu povedal, že mama tam nie je, načo zavolať na č.112 a prišla polícia.

Zo spáchania skutku tak, ako je tento kladený za vinu obžalovanému je tento usvedčovaný predovšetkým výpoveďou priamych svedkov T. P. C. a M. C. I., policajtov OO PZ I., ktorí boli vyslaní operačným dôstojníkom na miesto činu. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že kompetencie policajtov ohľadom vstupu na súkromný pozemok upravuje ust. § 103 ods.1 Tr. por., podľa ktorého policajt môže vstúpiť do obydli, iných priestorov alebo na pozemok len vtedy, ak vec neznesie odklad a vstup je nevyhnutný na ochranu života alebo zdravia osôb alebo na ochranu štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu majetku, alebo ochranu práv a slobôd iných a na vymedzených územiach aj v záujme ochrany prírody, najmä ak ide o obydlie alebo iné priestory, alebo pozemok osoby pristihnutej pri trestnom čine.

Nepochybne teda, ak má policajt vedomosť o tom, že v obydli sa nachádza osoba pod takým vplyvom alkoholu, že môže byť ohrozený jej život alebo zdravie, je potom vstup do obydli vykonaný v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením. Títo svedkovia potvrdili, že cez okno (o ktorom povedal sám obžalovaný, že sa nachádza vo výške 140 cm, plus boli na okne kvety v kvetináči) jednoznačne zo vzdialenosti asi dvoch metrov cez okno pozorovali pohyby obžalovaného hore a dole, pod ktorým ležala nevládna žena, taktiež nahá a ktorá bola nehybná, pričom sa báli o jej život, či vôbec dýcha, v ich prítomnosti sa žena neprebrala napriek zásahu záchranárov. Muž bol obnažený, mal zadok nad hlavou poškodenej a hlavu medzi jej nohami. Svedkovia potvrdili, že išlo o pohyb ako pri pohlavnom styku.

Vypočutý svedok E. I., pracovník záchrannej služby v zhode so svedkami C. a I. potvrdil, že poškodená v čase ich zákroku okolo 02.00 hod. sa neprebrala, mala poruchu vedomia, nereagovala na štípance. Svedok I. uviedol, že poškodenú museli odniesť na nosidlách do sanitky. Svedok M. C., druhý pracovník záchrannej služby uviedol, že poškodená sa samovoľne nehýbala, oči mala zavreté, spala, vôbec nereagovala a to ani vtedy, keď jej chceli merať EKG.

A. B. M. a Z. V., susedia poškodenej sa ku skutku samotnému nevedeli vyjadriť, uviedli, že poškodená niekedy na nich kričí ako aj že ju videli opitú po prijímaní jej vnučky. Svedkyňa V. uviedla, že poškodená je opitá deň čo deň a vtedy je agresívna, počula ako p. Ďak kričal na poškodeného, aby im dal peniaze, lebo inak pôjde sedieť do basy.

Zo znaleckého posudku znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia bolo zistené, že dňa 21.7.2013 v čase o 04.00 hod. mala poškodená v krvi nameranú hodnotu 3,39 g/kg (promile) alkoholu, spätným prepočtom ak bola vo fáze vylučovacej (ak po odchode druhu už alkohol nepožívala), v čase o 02.00 hod. by mala 3,63 až 3,79 promile alkoholu v krvi, u ľudí nezvyknutých požívať alkoholické nápoje koncentrácia alkoholu nad 3,50 promile predstavuje ťažký stupeň opitosti s možnosťou bezvedomia až smrti.

Znalecký posudok z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyhodnotil prvostupňový súd tak, že z neho ako aj z výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní plyní, že obžalovaný bol v čase skutku v stave jednoduchej opilosti v strednom stupni, v čase skutku boli jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti znížené vplyvom alkoholu podstatnou mierou, nie však vymiznuté, bol v pokročilom sexuálnom motivačnom systéme, ktorému predchádzalo flirtovanie a nekoitálna akceptivita v očakávaní s prechodom do koitálnej aktivity, o čom svedčí to, že sa obžalovaný vyzliekol, netrpí žiadnou duševnou chorobou, či poruchou, v dôsledku ktorej by mu bolo treba uložiť ochrannú liečbu. Na hlavnom pojednávaní sa znalkyňa vyjadrovala aj k stavu poškodenej, ktorej stav znalkyňa vyhodnotila ako stav ťažkej opilosti, ktorý mal vplyv na kvalitu jej vedomia, porucha vedomia môže byť kvalitatívna, ktorá nemusí byť nápadná ani u človeka, ktorý danú osobu pozná.

K záverom znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia prvostupňový súd uviedol, že poškodenej bola odobratá vzorka krvi o 04.00 hod. v I., kde bolo zistené množstvo etylalkoholu v krvi vo výške 3,39 ‰, spätným prepočtom bolo zistené, že poškodená v čase skutku, t. j. okolo 02.00 hod. mala v krvi množstvo etylalkoholu vo výške 3,63 ‰ až 3,79 ‰, čo je ťažký stupeň opitosti, ktorého prejavy sú individuálne, vo všeobecnosti je popisovaný ako stav bezmocnosti ba až bezvedomia, uvedené údaje pritom platia za predpokladu, že poškodená bola vo fáze vylučovacej, nie vstrebávacej. Z doplnku znaleckého posudku plyní, že poškodená požívala alkoholické nápoje vo väčšom množstve ako obžalovaný. V čase po príchode policajnej hliadky na miesto činu bola poškodená v stave vylučujúcom reagovať na akékoľvek podnety.

Zo znaleckého posudku KEÚ plyní, že na spodnej bielizni obžalovaného ani poškodenej, ako aj na teplákoch poškodenej a vankúši ani vo výtere z pošvy poškodenej nebola zistená prítomnosť krvi, spermy ani iného biologického materiálu.

Zo zápisu o dychovej skúške vykonanej u obžalovaného 21.7.2013 v čase o 03.36 hod. bola u neho nameraná hodnota 0,84 mg/l alkoholu vo vydychovanom vzduchu, čo zodpovedá 1,76 promile, čo znalkyňa hodnotila ako stredný až ťažký stupeň opilosti.

Zo správy OR PZ v Humennom plyní, že M. B. (M.) volal na linku 112 v presne nezistenom čase dňa 21.7.2013, linka 112 potom vyrozumela políciu v čase o 01.29 hod.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie anesteziológia a resuscitácia plynie, že poškodená sa v čase zásahu rýchlej zdravotnej pomoci nachádzala v bezvedomí. Na otázku, či by sa poškodená mohla po odchode druhu prebrať a následne opäť upadnúť do bezvedomia, za predpokladu, že v čase, keď jej druh odchádzal z domu obžalovaného, táto nekomunikovala a nevnímala, tento znalec uviedol, že určite v tom období poškodená nemohla nabráť plné jasné vedomie, kedy by si uvedomovala svoje činy.

Hodnotiac takto vykonané dôkazy ani odvolací súd nezistil žiaden dôvod, prečo by neveril výpovediam svedka B. M., ktorý po tom, čo nebol schopný svoju družku vziať domov z domu obžalovaného (napokon aj nosítka s poškodenou dvíhali do sanitky podľa výpovede policajtov štyria muži) povedal synovi M. M., aby išiel pre poškodenú a že bude zrejme treba privolať aj sanitku, svedok M. M. to potvrdil, otec sám bol značne opitý, M. M. v tom čase štrnásťročný, si išiel najskôr overiť k obžalovanému, čo sa deje, napokon aj obžalovaný potvrdil, že tento prišiel k nemu domov a následne zavolať bratovi a sestre, následne zavolať na linku 112, ktorá oznámila polícii o 01.29 hod. potrebu zákroku, ktorý bol aj skutočne vykonaný v čase okolo 02.00 hod., kedy policajti po príchode k domu obžalovaného a potom čo sa rozprávali s oznamovateľom, M. M. jednoznačne videli cez okno pohyby ako pri pohlavnom styku, pričom obžalovaný ako aj poškodená boli nahí, obžalovaný dokonca v čase zadržania mal na sebe oblečené len tričko, dole nemal oblečenú ani spodnú bielizeň. V čase zákroku polície a RZP bola poškodená v stave bezvedomia. Ani krajský súd nemal dôvod neveriť svedkovi B. M., že v čase jeho odchodu z domu obžalovaného bola jeho družka v stave, kedy sa nemohla postaviť, drieramala, keď aj následné jeho kroky, kedy povedal synovi, že bude treba pre mamu ísť a zavolať sanitku boli verifikované RZP, ktorá naozaj konštatovala stav bezvedomia, pričom poškodená nereagovala ani na akustické, taktilné, dokonca ani na algické podnety a prebrala sa až v nemocnici. Znalec anesteziológ pritom potvrdil, že nebolo možné, aby sa poškodená prebrala a následne zas upadla do bezvedomia. Výpoveď obžalovaného, že všetci pili rovnako bola vyvrátená jednak objektívnym nálezom, čím bola dychová skúška a odber krvi, ktorý potvrdil, u poškodenej väčšie množstvo alkoholu ako u obžalovaného a napokon aj znalkyňa z odvetvia alkoholológie potvrdila, že poškodená požila väčšie množstvo alkoholu ako obžalovaný. Krajský súd nezistil dôvod neveriť svedkom policajtom zasahujúcim jednoznačne v súlade s ust. § 103 ods.1 Tr. por., ktorí jednoznačne a podrobne popísali konanie obžalovaného, ktoré pozorovali cez okno zo vzdialenosti asi dva metre, pričom priestor bol osvetlený svetlom z televízora ako aj potvrdili nehybnosť poškodenej v čase, keď ju pozorovali cez okno, čo bol aj dôvod, prečo vošli do domu, z obavy o jej život a zdravie.

K ďalším námietkam obhajoby týkajúcim sa rozporov vo výpovediach medzi svedkom B. M. a M. M. krajský súd uvádza, že títo vypovedali v podstatných bodoch bezprostredne po skutku zhodne, s odstupom času dochádzalo najmä u M. M. k nepresnostiam, ktoré však aj krajský súd pripisuje odstupu času. Svedok M. C. jednoznačne potvrdil, že v čase ich zákroku poškodená nekomunikovala, nebola pri vedomí. K časovým rozporom vo výpovediach je treba uviesť, že nikto z vypočúvaných netvrdil, že o udalostiach vypovedá v presnom čase, ktorý by bolo možné verifikovať, ale vypovedali o udalostiach v čase približnom tak, ako si udalosti pamätali.

Správne zistenému skutkovému stavu potom zodpovedá aj správna právna kvalifikácia konania obžalovaného. Obžalovaný tým, že zneužil bezbrannosť poškodenej, ktorá bola v čase skutku v ťažkom stave opilosti, v dôsledku čoho nebola schopná rozhodovať o svojom sexuálnom živote, vykonával na nej iné sexuálne praktiky, naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák.

Inými sexuálnymi praktikami je treba, ako to už krajský súd v tejto veci konštatoval, rozumieť také konanie páchatel'a, ktoré je zamerané na vlastné sexuálne uspokojenie, ktoré zasahuje do slobody rozhodovania poškodenej osoby o svojom sexuálnom živote, a to prostredníctvom jej prinútenia k sexuálnej praktike alebo zneužitím bezbrannosti na tento účel. Ide o široké spektrum alternatívneho ľudského sexuálneho správania, okrem iného ním môže byť aj aktivita smerujúca na donútenie obete k sebaukájaniu. V teoretickej rovine je irelevantné, či sa dotýkala obeť s páchatel'om ústami na pohlavných orgánoch alebo nie. Pre naplnenie znakov uvedeného trestného činu netreba, aby pri pohlavnom zneužití došlo u páchatel'a k pohlavnému ukojeniu, stačí, ak páchatel' koná v pohlavnom vzrušení v snahe svoje vzrušenie akýmkoľvek spôsobom uspokojiť a nie je rozhodujúce, do akej miery uspokojenie dosiahne, preto ani nie je nevyhnutné, aby bola na mieste činu nájdená biologická stopa obžalovaného, keďže nemuselo dôjsť k jeho ukojeniu.

Nepochybne, ak obžalovaný, ktorý bol nahý vykonával opakovane pohyby na obnaženej bezbrannej poškodenej pripomínajúce pohlavný styk, konal v snahe svoje vzrušenie akýmkoľvek spôsobom dosiahnuť. Napokon aj zo znaleckého posudku znalkyne z odvetvia sexuológie plyní, že v čase skutku sa obžalovaný nachádzal v pokročilom sexuálnom motivačnom systéme, pretože sa vyzliekol.

Aj výrok o uloženom treste v rozsudku prvostupňového súdu považoval krajský súd za zákonný a správny, keďže v danom prípade išlo o jediné a jednorázové konanie obžalovaného. Tento navyše bol v minulosti len raz súdne trestaný pre trestný čin nedovolennej výroby liehu, teda pre druhovo odlišnú trestnú činnosť, keď navyše došlo k zahladeniu tohto jeho predchádzajúceho odsúdenia z roku 2006. Ani od spáchania skutku nebol obžalovaný či už súdne alebo priestupkovo trestaný. Ukladanie trestu vo výmere od 5 do 10 rokov by bolo pre obžalovaného vzhľadom na okolnosti prípadu neprímerane prísne a na ochranu spoločnosti postačí aj podľa názoru krajského súdu podmienený trest odňatia slobody za súčasného uloženia dohľadu probačného a mediačného úradníka. Zároveň aj dĺžka skúšobnej doby uložená prvostupňovým súdom je primeraná. Aj krajský súd bol toho názoru, že boli splnené podmienky pre mimoriadne zníženie trestu obžalovanému v súlade s ust. § 39 Tr. zák. Napokon aj z hodnotenia z miesta bydliska plyní, že obžalovaný vedie riadny rodinný a občiansky život.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom krajský súd nezistiac dôvody pre zmenu rozsudku v prospech či neprospech obžalovaného, jeho odvolanie ako aj odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.